

Självård

DU SOM FUNDERAR PÅ NÅGOT, en bibelvers eller din relation till Gud eller en medmänniska – skicka frimodigt din fråga till tidningen så besvarar Gustav Börjesson den. Var gärna anonym! Adress: Till Liv, "Självård", Sandgatan 14B, 223 50 Lund eller till.liv.red@telia.com

Andens frukt – är mildhet

Den Helige Ande vill föra in Jesu mildhet och ödmjukhet i våra liv – i hem och församling. Lär av mig! säger Jesus.

VI KAN KNAPPAST föreställa oss vilken förvåning Jesus väckte när han gick omkring i landet. Det var inte bara kraftgärningarna och undervisningen. Det var främst detta att han kom till människorna på deras eget plan. De var vana vid att rabbinerna talade till dem från ett överläge. Och att de lade tunga bördor på dem utan att ge dem någon hjälp.

Jesus är annorlunda

Men Jesus kom ner till människor. Han åt med "publikaner och syndare". Han kallade människorna till sig för att hjälpa dem med deras bördor. *Kom till mig, sade han, alla ni som arbetar och bär på tunga bördor, så skall jag ge er vila. Ta på er mitt ok och lär av mig, ty jag är mild och ödmjuk i hjärtat* (Matt. 11:29).

Detta var något människorna förstod. De visste hur det gick till när man skulle lära en ung ox att gå i par. Då ställde man honom bredvid en gammal ox. Man lade oket över nacken på dem båda, men man spände inte fast oket runt den unge oxens hals. Han fick gå med, men det var den gamle oxen som drog lasset. Det var dessa människor fann när de kom till Jesus. Han hade stigit ned till dem. Han var där bredvid dem för att bära bördan. Hans ok var mildt. Han gjorde bördan lätt. De kände hans mildhet och ödmjukhet.

Det var detta Jesus markerade

när han red in som Messias i Jerusalem. Han satt på en enkel arbetsåsna. Så uppfylldes det som var sagt i förväg: *Säg till Sions dotter: Se, din konung kommer till dig, ödmjuk, ridande på en åsna, på ett åsneföl, en arbetsåsna föl* (Matt. 21:5). Enligt den vanliga föreställningen skulle Messias uppträda med makt och ståt. Men det som utmärkte Jesus var hans mildhet och ödmjukhet.

Guds Ande kan det vi inte kan

Vi förmår inte frambringa dessa egenskaper. Men vi behöver dem! Ty om vi tycker att vi är bättre än andra människor, kan vi inte ge dem evangeliet! Och inte heller kan vi upprätta en felande broder. Men det kan bli annorlunda med oss. Guds Ande kan göra det som vi inte kan själva. När vi kommer till Jesus som de fattiga syndare vi är, då får vi Guds Ande. Och Anden har med sig Jesu mildhet och ödmjukhet.

Vi ser hur Anden verkade detta i de första kristna församlingarna. Det märktes i hemmen. När en hustru som tagit emot Kristus ville vinna sin man, lärde Anden henne hur det skulle gå till. Hon skulle inte söka övertala honom. Hon skulle låta honom upptäcka hennes nya, milda och stilla sinnelag (1 Petr. 3:4). Det märktes i gemenskapen. Anden hjälpte de kristna till att inte vara självupptagna och stolta utan vara ödmjuka och sätta

FOTO: JOHAN MALMÖNSSON

andra högre än sig själva – att ha det sinne som fanns i Jesus (Fil. 2:3ff). När någon broder felade, drev Anden dem att som andliga människor upprätta honom i mildhet. De lärde sig att bära varandras bördor (Gal. 6:1).

Paulus hade stora bekymmer med församlingen i Korint. Han hade anledning att använda hårda tag. I detta läge uppmanar han dem "vid Kristi mildhet och godhet" att inte tvinga honom att gå hårt fram (2 Kor. 10:1). Han lär sina medarbetare att handla på samma sätt: *En Herrens tjänare skall inte strida; han skall vara vänlig mot alla, kunna undervisa, ha tålmod och med mildhet föra dem till ordningen som säger emot honom* (2 Tim. 2:25).

Anden vill göra oss annorlunda

Anden verkar detsamma i vår egen tid. Jag har förut i den här spalten berättat om koreanskan

Esther Ahn Kim, som satt i fängelse för att hon vägrat att tillbede japanska altarena. En dag förde man in en ung flicka i hennes cell. Hon hade tvingats gifta sig med en grym man, som ständigt plågade henne. Till sist hade hon dödat honom. Nu led hon av dödsskräck. Varje gång hon hörde en fångvaktare komma, trodde hon att det var hennes tur att bli avrättad. Esther talade med henne: "Jag kan kanske bli avrättad på samma gång som du. Varför kan vi inte bli goda vänner och dö tillsammans?" Flickan tog hennes ord till sig. Detta att de satt i samma båt, att Esther ödmjukade sig till att dela döden med henne, det öppnade hennes hjärta för evangeliet.

Ett sådant sinne kan vi inte frambringa själva. Men Anden kan ge oss det. Andens frukt är mildhet och ödmjukhet.

GUSTAV BÖRJESSON
Prost, Sätla

ANDENS FRUKT ÄR kärlek, glädje, frid, tålmod, vänlighet, godhet, trohet, mildhet och självbehärskning (Gal. 5:22). Detta är den sjunde i Gustav Börjessons artikelserie om Andens frukt.